
Plenarne Posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 8/12(84), 87

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sąd Najwyższy działalność organów dyscyplinarnych jest zakończona i następuje potem wykonanie orzeczenia czy wyroku przez radę adwokacką.

Postępowanie wykonawcze w k.p.k. uregulowane jest w księdze IX. W tej części k.p.k. znajdują się również przepisy o prawie łaski (art. 425 i nast.). Jest to więc postępowanie zupełnie odrębne niż postępowanie przed komisją dyscyplinarną.

Jak wynika z zestawienia treści § 1 i 5 rozporządzenia o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów, przepisy te nie dają żadnej podstawy prawnej do stosowania w dyscyplinarnym postępowaniu wykonawczym przepisów księgi IX k.p.k. o prawie łaski.

B. Plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej

W dniu 14 listopada 1964 roku odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej.

Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu posiedzenia zamieścimy w następnym numerze „Palestry”.

SPROSTOWANIE

W uchwale Prezydium NRA z dn. 23.VII.br., wydrukowanej w numerze 11/64 „Palestry”, na skutek opuszczenia przez przeoczenie wyrazu „nie”, uległo zniekształceniu zdanie na str. 73, w 10 wierszu od góry zaczynające się od słów: „Jeżeli rada adwokacka...”.

W związku z powyższym podajemy pełne, poprawne, brzmienie powyższego ustępu:

„Jeżeli rada adwokacka rozpoznaje jakiegokolwiek zagadnienie nie w rezultacie wnoszonego odwołania, to nie działa wówczas w charakterze instancyjnym, lecz z tytułu realizacji uprawnień wynikających bądź z art. 43, bądź też z innych przepisów szczególnych”.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO W SPRAWACH ADWOKACKICH

WYROK

z dnia 16 listopada 1962 r.

(III CR 8/62)

Nie każde uchybienie przez pełnomocnika jego obowiązków w zakresie terminowego składania środków odwoławczych, jak również należnych od tych środków opłat sądowych rodzi po

jego stronie obowiązek odszkodowawczy. Obowiązek ten powstaje dopiero wówczas, gdy zaniedbanie dokonania danej czynności procesowej doprowadziło do uprawomocnienia się orzeczenia merytorycznie niesłusznego.

Sąd Najwyższy w sprawie z powództwa Krystyny D. przeciwko Witoldowi W. o 63 134 zł, na skutek re-